

Govor biskupa Josipa Mrzljaka na komemorativnom skupu u spomen maestra Vladimir Kranjčevića u Hrvatskom narodnom kazalištu u Varaždinu 13. veljače 2020.

Poštovani sudionici!

Maestro Vladimir Kranjčević, kao umjetnički ravnatelj Varaždinskih baroknih večeri, njegovao je kroz više desetljeća najčešće sakralnu – duhovnu glazbu. Izveo je gotovo sve velike duhovne oratorije barokne glazbe, od **Mesije** i **Jude Makabejca** – Georga Friedricha Händela, **Božićnog oratorija** Johana Sebastian Bacha i drugih.

Posljednji, oproštajni njegov nastup u varaždinskoj katedrali bio je prije pet godina kada je sa zagrebačkom filharmonijom i zborom Ivan Goran Kovačić iz Zagreba i našim varaždinskim zborom Chorus Angelicus izveo Mozartovu *Krunidbenu misu* i veličanstveni Brucknerov ***Te Deum laudamus – Tebe Boga hvalimo***.

U Koncertnoj dvorani Vatroslav Lisinski u Zagrebu s orkestrom zagrebačke filharmonije i zborom Ivan Goran Kovačić kao dio korizmenih koncerata Pasionske baštine izvodio je 2016. godine oratorij **Pashalne slike** Anđelka Igrecia.

U Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu pred dvije godine dirigirao je, izvedeći Verdijev ***Requiem***, koji je bio njegov oproštajni koncert u Zagrebu, a kojim se oprostio od javnih nastupa kao dirigent.

Posljednjih dvadeset godina, svake godine maestro Kranjčević pozivao je i primao je biskupa varaždinskog, najprije blagopokojnog biskupa Marka Culeja, a zatim mene kao varaždinskog biskupa, da zajedno s nekoliko svećenika i prijatelja o Božiću blagoslovimo njegov dom u Zagrebu. U prijateljskom i otvorenom razgovoru slušali smo pohvale, ali i kritike o liturgijskim i glazbenim događajima u Varaždinu, Zagrebu, ali i u cijeloj Hrvatskoj. Bili su to ugodni trenuci druženja u kojima smo rado čuli i poznata kritička razmišljanja maestra Kranjčevića. Nakon ređenja biskupa Bože Radoša, 24. studenoga prošle godine, koje je prenosila i HTV, koje je pratio maestro Kranjčević, već me drugi dan nazvao i pohvalio skladnost liturgije, pjevača, orguljaša i dirigenta pod vodstvo maestra Višeslava Jaklina koji su se dugo pripremali za taj povijesni događaj – prvog biskupskog ređenja u varaždinskoj katedrali. Ovim putem prenosim i sućut mons. Bože Radoša, varaždinskog biskupa.

Već teško iznemogao od bolesti, u kolicima, dana 14. prosinca 2019. godine slušao je u koncertnoj dvorani Lisinski u Zagrebu Verdijev ***Requiem***. Dio u koji se posebno uživio i koji je posebno volio bio je ***Pie Iesu Domine, dona eis requiem sempiternam***. – Blagi Gospodine Isuse, daruj im pokoj vječni.

Pred nekoliko tjedana, u božićno vrijeme, strpljivo podnoseći tegobe bolesti, maestro Kranjčević zamolio je doktora Bergovca, koji se posljednjih godina brinuo o njegovom zdravlju, da ga ja kao svećenik i varaždinski biskup posjetim u domu za bolesne osobe u Odri kraj Zagreba u kojem je proživio posljednje tjedne svojega života. Posjetili smo ga na dan Božića koji se slavi po istočnom kalendaru i našli smo ga kako je na televiziji pratio božićnu liturgiju. Teško je već govorio, vidjelo se da je kraj zemaljskog života blizu, ali još uvijek zainteresiran za događanja u svijetu glazbe koja je zaista bila njegov život. I što drugo na kraju reći, nego citat i molitvu iz Requiema:

Pie Iesu Domine, dona eis requiem sempiternam. – Blagi Gospodine Isuse, daruj mu pokoj vječni!